

Rödluvan

Med bilder av Mati Lepp

Det var en gång en liten flicka som var så söt och rar att alla människor tyckte om henne. Den som älskade henne allra mest var hennes gamla mormor. Alltid när hon kom till mormor fick hon någon present. En gång fick hon en röd sammetsluva som hon tyckte så mycket om att hon aldrig ville ha någon annan. Därför kallade alla henne Rödluvan.

En dag sa Rödluvans mamma:

– Här har du en korg med en bit kaka och en flaska vin. Gå med den till mormor som ligger sjuk. Men kom ihåg att hålla

dig på stigen, så att du inte ramlar och slår sönder flaskan. Och glöm inte att hälsa på mormor ordentligt när du kommer in i stugan.

– Ja, mamma, jag ska göra precis som du säger, lovade Rödluvan och gav sig iväg.

Mormor bodde ute i skogen, en halvtimmes väg från byn. När Rödluvan kommit en bit på vägen mötte hon vargen. Rödluvan blev inte ett dugg rädd för hon visste inte hur farlig han var.

- God dag, Rödluvan, sa vargen.
- God dag, herr varg, sa Rödluvan.
- Och vart ska du ta vägen? frågade vargen.
- Jag ska till min sjuka mormor med vin och kaka, svarade Rödluvan.

Vargen slickade sig om munnen. Han behövde också någonting att äta, för han var mycket hungrig. Helst ville han sluka Rödluvan med en gång, men han kunde ju äta den gamla gumman först.

Därför sa han:

- Hör du, Rödluvan, var bor din mormor någonstans?
- Hennes stuga står i gläntan med de tre ekarna, mitt inne i skogen, berättade Rödluvan.

Vargen följde med Rödluvan en bit på vägen, medan han tänkte. Till slut sa han:

- Ser du alla de vackra blommorna, Rödluvan. Tror du inte mormor skulle bli väldigt glad om du kom med en fin bukett?
- Det har du rätt i, sa Rödluvan. Jag ska plocka en jättestor bukett till henne, som hon kan ha bredvid sängen där hon ligger sjuk.

1

21

Rödluvan plockade gullivivor av hjärtans fröjd. Den ena finare än den andra, och snart var hon långt ifrån stigen. Under tiden sprang vargen raka vägen till mormors hus ...

... och knackade på dörren.

– Vem är det? ropade mormor från sin säng.

– Det är jag, lilla Rödluvan, pep vargen, som kommer med vin och kaka. Släpp in mig!

22

– Tryck ner dörrklinkan själv, svarade mormor. Jag är sjuk och ligger i sängen.

Vargen tryckte ner klinkan, dörren flög upp, och utan ett ord rusade han fram till mormor och slukade henne i en enda munbit.

Sen tog han på sig hennes nattmössa och kröp ner under täcket.

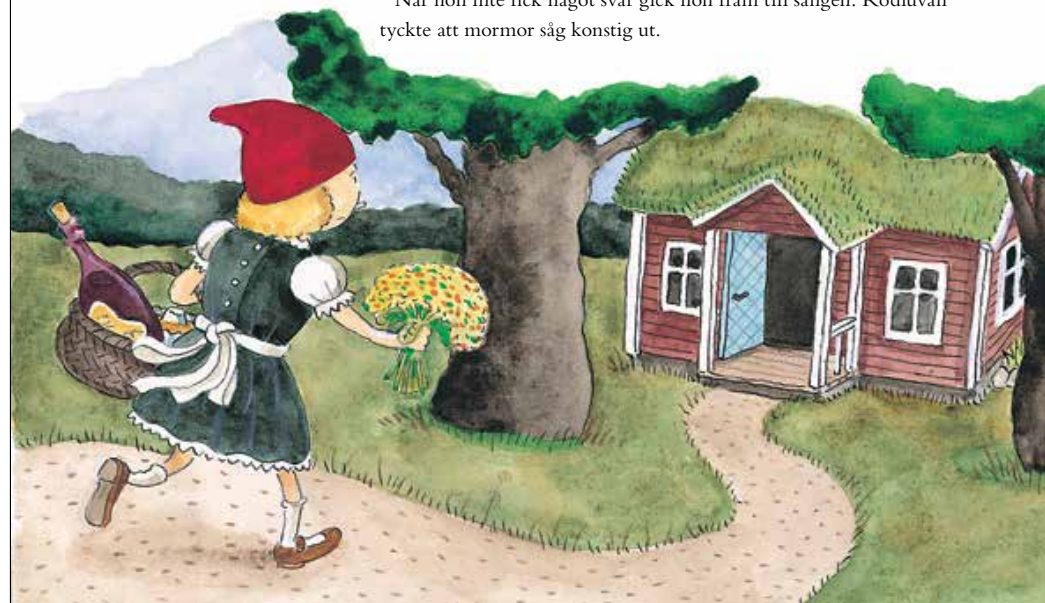
2

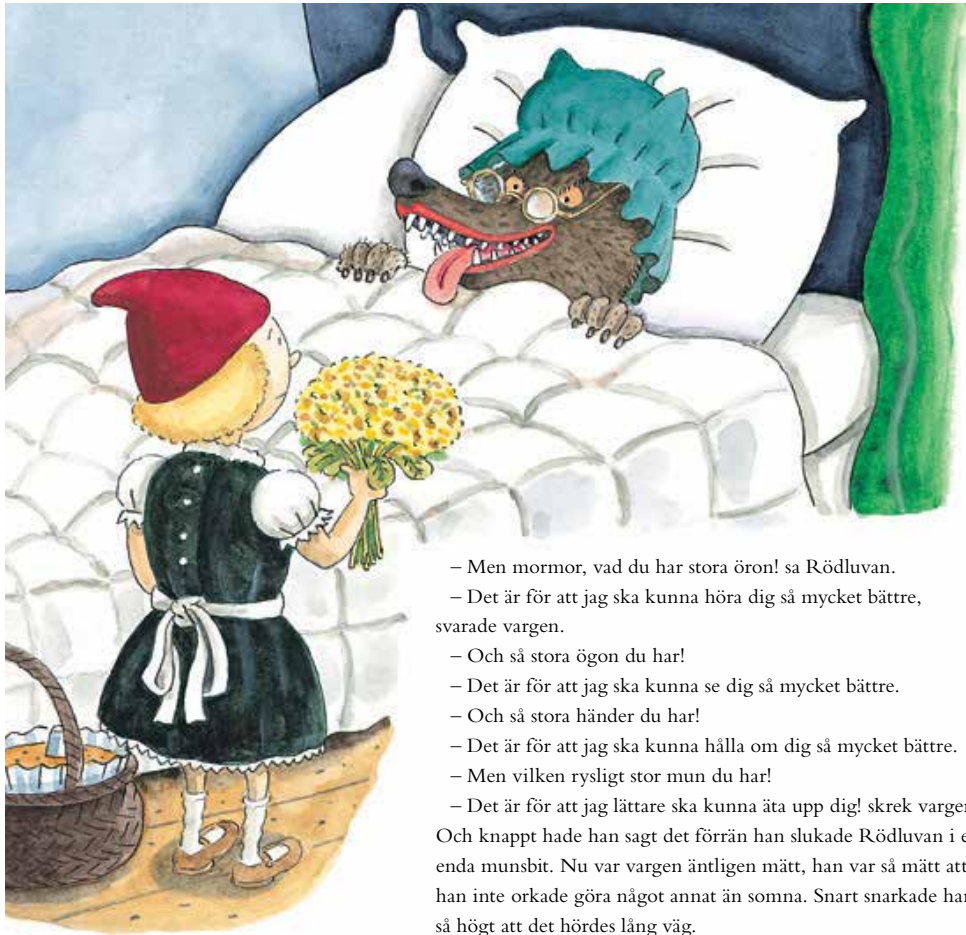
När Rödluvans bukett blivit så stor att hon inte kunde bära mer, letade hon sig tillbaka till stigen och skyndade vidare. Snart var hon framme vid mormors hus. Dörren stod öppen, så hon gick rakt in.

Hon kom ihåg att hon skulle hälsa ordentligt så hon sa:

– God dag, mormor!

När hon inte fick något svar gick hon fram till sängen. Rödluvan tyckte att mormor såg konstig ut.

- Men mormor, vad du har stora öron! sa Rödluvan.
 - Det är för att jag ska kunna höra dig så mycket bättre, svarade vargen.
 - Och så stora ögon du har!
 - Det är för att jag ska kunna se dig så mycket bättre.
 - Och så stora händer du har!
 - Det är för att jag ska kunna hålla om dig så mycket bättre.
 - Men vilken rysligt stor mun du har!
 - Det är för att jag lättare ska kunna äta upp dig! skrek vargen.
- Och knappt hade han sagt det förrän han slukade Rödluvan i en enda munbit. Nu var vargen äntligen mätt, han var så mätt att han inte orkade göra något annat än somna. Snart snarkade han så högt att det hördes lång väg.

24

En liten stund senare gick en jägare förbi stugan. Vad konstigt att den gamla gumman snarkar så högt, tänkte han. Jag tror jag måste gå in och se efter att det inte har hänt något.

När han kom in i stugan och såg vargen höjde han geväret. Men så kom han att tänka på att vargen nog ätit upp mormor och att hon kanske fortfarande levde. Han letade fram mormors stora sax ur sykorgen och klipppte upp magen på den sovande vargen.

Först hoppade Rödluvan ut, och strax efter kom gamla mormor, livs levande.

– Åh, så rädd jag var! sa Rödluvan. Det var så mörkt i vargens mage.

Vargen sov fortfarande. Han hade inte märkt någonting. Jägaren skickade ut Rödluvan att hämta några tunga stenar som de la i vargens mage, och sen sydde de ihop den.

När vargen vaknade ville han springa sin väg, men stenarna var så tunga att han föll omkull och trillade utför en brant och slog ihjäl sig.

Mormor fick vin och kaka och blev fort pigg och kry igen.

Jägaren tog hand om vargens skinn.

Och Rödluvan bestämde sig för att aldrig mer springa in i skogen, när mamma förbjudit det.

3

